2021-9-RE

**Causa 2021-9-RE**
*(De Rosselló Piera i d'altres c/ Principat d'Andorra)*

**Número de registre 33-2021. Recurs d'empara**

**Sentència del 19 d'abril del 2021**

---

**BOPA núm. 48, del 28 d'abril del 2021**

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de gener del 2021, per la representació processal dels Srs. Santiago De Rosselló Piera, Juan Cejudo Peña i Anna Maria Bermejo Camps, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 22 de juny del 2020 i del 10 de setembre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 7 de gener del 2021, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets al secret professional, a la intimitat i al secret de les comunicacions, reconeguts respectivament als articles 12, 14 i 15 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari "*les nul·litats dels actes i resolucions processals assenyalades, amb la conseqüent retroacció processal interessada, amb l'extracció de les proves i documentació aportades en vulneració de drets fonamentals al·legats*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 12, 14 i 15, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2021, que va admetre a tràmit, amb efectes suspensius, el recurs d'empara 2021-9-RE;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de febrer del 2021, per la representació processal dels Srs. Sergi Fernàndez Genés, Amaya De Santiago Bullich i Antoni Calvente Gutiérrez;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de març del 2021, pel Govern;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de març del 2021, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2021, per la representació processal de la societat Banca Privada d'Andorra, SAU;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2021, per la representació processal dels Srs. Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá i Ignacio Cardiel Lavilla;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2021, per la representació processal de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez i dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep A. i Josep L. Rivero Carrizo;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de març del 2021, per la representació processal de la Sra. Joana Reolid Castillo i dels Srs. Francisco Javier Filoso Fernández, Francesc Xavier Domingo Roigè i Francesc Martínez Bort;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de març del 2021, per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Josep Elfa Farré i Jaume Sansa Matamoros, i, per la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en defensa i representació pròpies;

Vist que la representació processal del Sr. Esteve García García no ha presentat cap escrit en el termini atorgat;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts, tret del Sr. Esteve García García que no ha presentat cap escrit en el termini atorgat, i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

**1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries**

1.1. El 22 de juny del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava les qüestions prèvies presentades pels recurrents respecte de la nul·litat de la *nota criminis*, i, consegüentment, de tot l'actuat, i subsidiàriament la seva investigació conjunta en unitat de causa; de la nul·litat de tot l'actuat en realitzar-se en infracció del procés degut per manca de competència del batlle instructor; i de la nul·litat de la incorporació al procediment de prova documental en afectació dels drets a la intimitat, a les comunicacions i al secret professional dels processats, i en infracció del procés degut.

1.2. La representació processal dels recurrents va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquest aute, d'acord amb les disposicions de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, i, el 10 de setembre del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava aquest incident de nul·litat.

1.3. La representació processal dels recurrents va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta

desestimació, i, el 7 de gener del 2021, la Sala Penal va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest recurs.

1.4. El 27 de gener del 2021, la representació processal dels Srs. Santiago De Rosselló Piera, Juan Cejudo Peña i Anna Maria Bermejo Camps va interposa un recurs d'empara contra els autes que s'acaben de ressenyar dictats pel Tribunal de Corts i per la Sala Penal, per una presumpta vulneració dels drets al secret professional, a la intimitat i al secret de les comunicacions, reconeguts respectivament als articles 12, 14 i 15 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

## 2. Argumentació jurídica

### 2.1. Argumentació dels recurrents

- Aquesta part exposa que en les seves qüestions prèvies demanava, en primer lloc, la nul·litat de la *notitia criminis* i consegüentment de tot l'actuat, i subsidiàriament, la seva investigació conjunta en unitat de causa; en segon lloc, la nul·litat de tot l'actuat per la manca de competència de la batlle instructora; i, en tercer lloc, la nul·litat de la incorporació al procediment de la prova documental en afectació dels drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i al secret professional, així com en infracció del dret a un procés degut.

- Pel que fa al primer punt, al·lega substancialment que ha aportat prova suficient que demostraria que la nota del FinCEN del 10 de març del 2015 era producte de diverses actuacions il·lícites de personal vinculat a les forces de seguretat de l'Estat espanyol, per tal de conèixer les dades bancàries de diversos polítics relacionats amb l'independentisme de Catalunya (àudios i gravacions, querella criminal seguida contra ex alts càrrecs de l'Estat espanyol, derivada del desglossament de la causa BPA mateixa).

- Contràriament a allò que va entendre el Tribunal de Corts, no demana la declaració de nul·litat de la nota del FinCEN en tant que acte administratiu nord-americà, allò que demana és la nul·litat dels efectes processals andorrans d'aquesta nota, com a prova de càrrec, així com la nul·litat de tot allò que es va instruir i que se'n deriva, d'acord amb l'article 1.2 del Codi de procediment penal que estableix que les proves obtingudes, directament o indirectament, en vulneració dels drets o de les llibertats fonamentals, no produeixen efecte.

- De manera subsidiària, demana igualment la nul·litat de l'aute del 22 d'agost del 2016 mitjançant el qual es va acordar el desglossament dels fets suposadament criminals comesos per alts càrrecs espanyols en relació amb la causa BPA, ja que la seva investigació de forma separada, vulneraria els seus drets a la jurisdicció i a la defensa, atès que han de tenir la possibilitat de conèixer i de participar en aquella causa que segons el seu parer, els afecta.

- El Tribunal de Corts considera que la querella derivada de les coaccions denunciades per un dels propietaris del banc no guarda relació directa amb el presumpte delicte major de blanqueig de diners investigat en el marc de la causa BPA.

- Aquesta part discrepa d'aquesta afirmació, ja que considera que cal poder acreditar la realitat de la denúncia de coaccions i xantatges a la BPA i la seva vinculació amb la nota del FinCEN, és a dir, la relació causa-efecte entre les actuacions criminals i la *notitia criminis* del Tresor americà.

- Pel que fa a la manca de competència de la batlle instructora de la causa BPA, aquesta part manifesta que la competència hagués hagut de recaure en la batlle que instruïa la causa que derivava d'unes actuacions relatives a l'origen suposadament il·lícit d'unes comissions pagades al Sr. Pallardó, client de la BPA, per la màfia xinesa (núm. 9000166/2015), ja que aquesta causa era anterior a la causa BPA. Manifesta que la connexió, la correspondència i la identitat dels fets entre ambdues causes són innegables, ja que la causa BPA se centra, en essència, en determinar l'origen dels diners ingressats pel Sr. Pallardó per després poder acreditar l'existència o no d'una estructura de blanqueig de diners.

En realitat es tracta del mateix fet i suposat delicte i suposat origen il·lícit dels diners, i la manca d'acumulació de la causa BPA a la causa 9000166/2015, comporta la vulneració del dret a un procés degut, en el vessant del dret a un batlle natural predeterminat per la llei, així com del dret a la defensa, perquè aquesta part ha de poder demostrar l'origen lícit dels diners en el marc d'un procés, quan aquest fet pot determinar la comissió delictiva en l'altre procés.

- Pel que fa al tercer punt, relatiu a la incorporació a la causa d'una documentació obtinguda il·lícitament i incorporada en afectació als drets a la intimitat, a les comunicacions i al secret professional, aquesta part addueix que el Ministeri Fiscal va demanar la incorporació d'un informe de la UIFAND elaborat en el marc d'una altra causa (núm. 3400054/2010) que incloïa una multitud de correus electrònics i de comunicacions interpersonals suposadament intercanviades entre càrrecs directius i responsables de la BPA.

- Al·lega, en primer lloc, que la intercepció i cessió de les comunicacions esmentades no va ser autoritzada judicialment, ni va existir cap control judicial al respecte. En segon lloc, manifesta que no existeix en l'ordenament jurídic andorrà cap regulació amb caràcter de llei qualificada que permeti o reguli la incorporació de proves d'un procés a un altre, fet que comporta l'afectació de drets fonamentals constitucionalment protegits.

- Destaca que els contractes laborals signats pels recurrents no contenien cap clàusula que permetés a l'AREB cercar i "*pescar*" els seus correus electrònics i després cedir-los a tercers, en aquest cas la UIFAND i la Fiscalia, i menys encara sense cap control judicial.

- Altrament, cita la sentència constitucional del 15 de març del 2019, recaiguda en la causa 2018-63-RE, que declara que la incorporació de documentació obtinguda en un altre procediment és nul·la per vulnerar drets fonamentals.

- En relació amb aquest punt conclou que ni aquesta informació ha estat obtinguda de manera legítima per l'AREB, ni hi ha hagut cap valoració respecte dels principis de necessarietat, d'idoneïtat i de proporcionalitat per part d'un òrgan judicial, ni hi hagut cap consentiment exprés dels perjudicats per a la seva utilització.

- Aquesta actuació processal vulnera els seus drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i al secret professional.

- Així mateix, aquesta part s'oposa a la incorporació de les intercepcions de les comunicacions telefòniques realitzades contra el Sr. Santiago De Rosselló Piera en el marc d'un procediment espanyol, ja que és contrària a la doctrina constitucional anteriorment esmentada.

- Finalment, aquesta part considera que s'ha vulnerat igualment el dret a obtenir una decisió

fonamentada en Dret, ja que els tribunals ordinaris s'han limitat a rebutjar de manera genèrica les seves al·legacions; només han descrit i justificat les diferents vulneracions de drets fonamentals producte de l'actuació processal en aquesta causa.

- Per acabar, els recurrents demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari "*les nul·litats dels actes i resolucions processals assenyalades, amb la conseqüent retroacció processal demanada, amb l'extracció de les proves i documentació aportades en vulneració dels drets fonamentals al·legats*".

### 2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- El 22 de juny del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava les qüestions prèvies presentades pels recurrents:

1. Pel que fa a la primera qüestió prèvia presentada pels recurrents, el Tribunal de Corts recorda que els òrgans jurisdiccionals només poden pronunciar-se sobre qüestions relatives a la nul·litat d'actes de procediment o de caire processal. I conclou que la nota del FinCEN no és un acte processal, i després d'exposar el seu contingut declara que té eficàcia suficient per donar lloc a una investigació de la Fiscalia per un presumpte blanqueig de diners o de valors.

D'aquest contingut també es desprèn que aquesta nota tenia com a finalitat la protecció del sistema financer internacional i que no guarda cap relació amb l'al·legada actuació de la "*policia patriòtica*" d'Espanya contra els propietaris i el CEO (chief executive officer) de BPA, constatant, a més, que el Departament del Tresor americà ja feia uns quants anys que estava vigilant la facilitació per alts directius de la BPA de transaccions financeres "*il·lícites*" realitzades per coneguts blanquejadors russos, xinesos i veneçolans.
Per aquests motius, desestima la nul·litat de la *notitia criminis* que dona lloc a la incoació d'aquesta causa i, per connexió d'antijuridicitat, la nul·litat de tot l'actuat.

Així mateix, declara que l'aute del 22 d'agost del 2016 que desglossa les declaracions d'un dels propietaris de la BPA respecte d'unes suposades coaccions i amenaces, no guarda relació directa amb el presumpte delicte de blanqueig de diners investigat en el marc de la causa BPA, i, per tant, aquest aute és plenament ajustat a dret.

2. Pel que fa a la segona qüestió sobre la vulneració del dret a un procés degut per la manca de competència de la batlle instructora, el Tribunal de Corts exposa de manera molt clara l'origen i l'objecte de la causa Pallardó i l'origen i l'objecte de la causa BPA, precisant que aquesta qüestió ja va ser resolta pels tribunals, tot i destacar que la competència de la batlle designada per torn va ser acceptada per les parts durant gairebé un any.

Efectivament, l'objecte de la causa Pallardó rau en els actes d'ocultació patrimonial que efectua l'encausat -en connivència amb el seu pare- del seu propi patrimoni -que obté arran de la seva activitat delictiva de blanqueig de diners de la màfia xinesa- per evitar el seu comís per les autoritats espanyoles. Fets posteriors a aquells investigats en la causa BPA.

En canvi, l'objecte de la causa BPA és més ampli i rau en la investigació de l'estructura de l'entitat bancària i de la participació de diversos directors, gestors i d'altres en tot un sistema institucionalitzat destinat al blanqueig de diners durant els anys 2008 a 2012.

El Tribunal de Corts considera, per tant, que no s'ha vulnerat el principi del jutge natural, ni el dret a un procés degut i desestima, doncs, aquesta qüestió prèvia.

3. Sobre la nul·litat de la incorporació de la documentació de la UIFAND aportada pel Ministeri Fiscal mitjançant una providència del 8 de gener del 2020 del Tribunal de Corts, aquest fa una exposició de l'evolució de la legislació en matèria de prevenció i de lluita contra el blanqueig de diners o de valors, destacant-ne la seva evolució, i declara que quan apareixen sospites de la comissió d'un delicte, la UIFAND ha de sotmetre el cas al Ministeri Fiscal, al qual li correspondrà adoptar les decisions escaients al respecte (article 25.2 de la Llei 14/2017), ja que aquest és coneixedor de la totalitat dels procediments penals que existeixen i amb quina causa o causes pot tenir relació un supòsit concret.

Afegeix que en aquesta matèria de prevenció de blanqueig de diners les entitats bancàries estan legalment compel·lides a dur a terme unes mesures de diligència deguda per conèixer els seus clients, l'origen dels seus fons, la naturalesa de la relació amb l'entitat, i han de portar a terme el seguiment continuat i permanent d'aquestes mesures. I conclou que qualsevol informació que un empleat obtingui en execució dels mandats legals imposats al subjecte obligat pel qual treballa és informació de l'entitat bancària.

Precisa que aquesta informació de caràcter personal està sotmesa a la normativa de la prevenció de blanqueig i del terrorisme (article 37 de la Llei 14/2017) i no als estàndards generals, perquè es persegueix la prevenció d'aquest delicte i de les formes més greus de criminalitat transnacional organitzada.

El Tribunal de Corts afegeix, d'una banda, que tot i no ser essencial, els propis procediments interns de la BPA preveien que les eines de comunicació, tant les aplicacions com el seu contingut, que havia de ser en tot cas de caràcter comercial i no personal, eren de la seva propietat, i d'altra banda, de forma addicional a la normativa esmentada i malgrat no ser necessari, els empleats mateixos de la BPA van donar el seu consentiment exprés i irrevocable per a l'enregistrament de les converses telefòniques i de les comunicacions electròniques, efectuades en el marc de la seva activitat professional, i no poden ara anar en contra dels seus propis actes.

Cita el contingut dels annexos dels contractes signats per diversos recurrents i conclou que, des de l'inici de la relació contractual, les dades i les comunicacions sempre han estat propietat legítima de la BPA; per tant, els correus electrònics incorporats amb la resta d'informació, no són personals, sinó correus electrònics corporatius propietat de la BPA.

Per aquests motius, el Tribunal de Corts desestima les qüestions prèvies plantejades.

- El 10 de setembre del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què resolia l'incident de nul·litat plantejat pels recurrents d'acord amb les disposicions de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials.

Després d'exposar la naturalesa i la funció de l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Corts constata que els recurrents addueixen exactament les mateixes qüestions que ja van ser analitzades i resoltes en l'aute del 22 de juny del 2020.

Conclou que per la via de l'incident de nul·litat no es pot obrir una nova instància jurisdiccional mitjançant la qual el mateix òrgan judicial hagi de tornar a examinar els arguments ja rebatuts.

Cita la jurisprudència constitucional en la matèria i considera que no existeix cap element, ni cap

circumstància que acreditin la vulneració dels drets al·legats.

Per acabar, especifica que l'aute objecte de l'incident de nul·litat s'ha de considerar com a una resolució ferma, en el sentit de definitiva, atès l'enfoc i la complexitat dels obstacles de caire processal plantejats en el tràmit de les qüestions prèvies, així com la jurisprudència constitucional sobre aquest punt.

**2.3. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia**

- La Sala Penal destaca que la part recurrent ha reiterat els mateixos arguments que ja havia plantejat en la formulació de les qüestions prèvies i que van ser resoltes de manera completa i extensa per l'aute del Tribunal de Corts impugnat.

- Constata que la part recurrent planteja en apel·lació de l'incident de nul·litat les mateixes qüestions, adduint, a més, que l'aute del Tribunal de Corts vulnera el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- Manifesta que el fet d'estar disconforme amb una decisió judicial no implica una vulneració dels drets fonamentals, ja que allò que garanteix la Constitució és que les pretensions de les parts siguin examinades i resoltes en dret, en sentit estimatori o desestimatori.

- Per tant, conclou que l'aute objecte de recurs destaca amb bon criteri que l'incident de nul·litat és improcedent, ja que els recurrents es van limitar a reproduir les seves argumentacions, sense justificar l'existència d'infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o la incongruència de la resolució del Tribunal de Corts.

**2.4. Argumentació de la representació processal dels Srs. Sergi Fernàndez Genés, Amaya de Santiago Bullich i Antoni Calvente Gutiérrez**

- Aquesta part s'adhereix i fa seu aquest recurs d'empara.

- Seguidament, recorda la sentència del Tribunal Constitucional recaiguda en la causa 2018-63-RE i conclou que en aquestes actuacions s'han incorporat material i proves obtingudes en altres causes de manera indiscriminada, sense que els magistrats competents hagin efectuat cap judici de proporcionalitat.

- Retreuen al Ministeri Fiscal haver extret de l'agenda del Sr. Pallardó un material incriminatori de manera irregular i il·legal, provenint de la Fiscalia especial de corrupció espanyola.

- Aquesta incorporació contamina tot el procediment instructor practicat, d'acord amb l'article 1.2 del Codi de procediment penal.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per efectuada la seva adhesió a aquest recurs d'empara, així com les seves manifestacions a tots els efectes en dret procedents.

**2.5. Argumentació del Govern**

- El Govern manifesta que la *notitia criminis* no és el resultat de cap il·lícit penal. Es fonamenta en la cronologia dels fets i conclou que cal mantenir el desglossament de la causa dels suposats xantatges als propietaris majoritaris de la BPA, perquè no s'ha vulnerat ni el dret a la defensa dels recurrents, ni el principi d'unitat de causa, ja que no s'ha canviat l'objecte original de la causa, ni, per tant, s'ha vulnerat el dret a un procés degut.

- Pel que fa a la competència de la batlle instructora, considera que la causa parteix de la nota del FinCEN i de les actuacions subsegüents del Ministeri Fiscal que detecten 16 persones entre els possibles sospitosos de blanqueig de diners, entre els quals s'hi troba el Sr. Pallardó, que està investigat en una altra causa a Espanya. Per tant, aquestes actuacions no parteixen de la causa Pallardó i l'anul·lació de la instrucció no és procedent.

- Pel que fa a l'anul·lació de les proves provinents d'altres causes, nacionals o estrangeres, recorda que les decisions impugnades estan degudament fonamentades en Dret i donen resposta de manera concreta a aquesta qüestió, concloent que no es pot confondre disconformitat amb la motivació i absència de motivació.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara.

**2.6. Argumentació del Ministeri Fiscal**

- En primer lloc, el Ministeri Fiscal destaca que els recurrents van presentar conjuntament amb altres processats un altre recurs d'empara anterior contra les mateixes decisions judicials impugnades, en què es desestimaven les seves pretensions sobre les qüestions prèvies. Per consegüent, considera que aquest recurs hauria de ser desestimat per aquest motiu o, subsidiàriament, ser acumulat a la causa anterior (2021-8-RE).

- En segon lloc, posa en relleu que el Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació i que els recurrents confonen l'al·legació de la vulneració dels seus drets fonamentals, establerts a la Constitució, amb la impugnació de les decisions judicials, que en aquest cas no estan mancades de fonamentació en Dret, ni són il·lògiques, ni arbitràries. Els recurrents reiteren en efecte en el seu recurs els mateixos arguments desenvolupats davant les jurisdiccions ordinàries.

- En tercer lloc, pel que fa a la nota del FinCEN, recorda que la jurisdicció ordinària va analitzar la naturalesa d'aquesta nota i va concloure que no és un acte processal, sinó una informació facilitada pel Departament del Tresor dels Estats Units en el marc de la seva funció específica de prevenció del blanqueig de capitals i la disseminació d'informacions d'intel·ligència financera, desvinculada de les suposades coaccions denunciades en una altra causa. En qualsevol cas, segons el seu parer, es tracta d'una qüestió que és competència de la jurisdicció ordinària i que va ser resolta de manera lògica i argumentada sense que es pugui considerar que s'ha vulnerat el dret a la defensa dels recurrents.

- Pel que fa a la competència de la batlle instructora, precisa que la identitat de diverses causes pretesa pels recurrents va ser examinada per l'aute del 22 de juny del 2020 del Tribunal de Corts, però també per decisions anteriors de la batlle instructora i de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, el qual, el 26 de gener del 2017, va resoldre el conflicte de competència plantejat pels recurrents. Considera, per tant, que no s'ha vulnerat cap dels drets establerts a l'article 10 de la

Constitució, perquè les resolucions dels òrgans judicials ordinaris van ser lògiques i fonamentades en Dret.

- Sobre les vulneracions dels drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i al secret professional al·legades, exposa que les resolucions judicials mitjançant les quals s'incorporen proves i documents obtinguts en altres procediments nacionals o estrangers, considera que tot i haver estat impugnades pels recurrents, aquestes estan a bastament argumentades i fonamentades en Dret, d'acord amb la doctrina del Tribunal Europeu dels Drets Humans. Destaca que la causa constitucional 2018-63-RE correspon a una situació processal diferent i no pot ser invocada de manera procedent en aquest cas. Recorda que d'acord amb l'article 3.4 de la Constitució, els tractats i els convenis internacionals s'integren en l'ordenament jurídic andorrà i són aplicats de manera directa pels tribunals ordinaris. Per consegüent, conclou que les decisions impugnades estan degudament motivades i no poden ser considerades il·lògiques o arbitràries, ni vulneradores de cap dels drets fonamentals invocats.

- Altrament, el Ministeri Fiscal fa palès que la representació processal de la BPA mateixa va aportar els contractes de treball que contenien el consentiment exprés i irrevocable de l'enregistrament de totes les converses telefòniques o electròniques produïdes en el marc de l'activitat professional dels recurrents, així com l'obligació de comunicar als seus superiors qualsevol element susceptible de constituir un delicte, per tal que el banc pogués col·laborar amb les autoritats judicials.

- També recorda l'obligació de l'entitat bancària en matèria de prevenció de blanqueig, terrorisme i finançament del terrorisme d'aportar a la UIFAND tots els elements , indicis o sospites d'actuació delictiva, així com de facilitar-ne el tractament de manera diligent i proactiva per a la seva verificació. Per tant, la transmissió de la informació en qüestió deriva del respecte de les obligacions legals de l'entitat bancària.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per evacuat aquest tràmit d'al·legacions i que declari que no s'ha produït cap de les vulneracions al·legades.

**2.7. Argumentació de la representació processal de la societat Banca Privada d'Andorra, SAU**

- La BPA considera que els recurrents van poder al·legar sobre allò que van creure convenient en relació amb la *notitia criminis* i que les resolucions impugnades van resoldre les seves pretensions de manera motivada, sense poder-se considerar la vulneració de cap dels seus drets.

- Pel que fa a la qüestió del desglossament, considera que la part recurrent tampoc pot al·legar la vulneració de cap dret, atès que es podran constituir com a part en l'altra causa.

- Pel que fa a la manca de competència de la batlle instructora, aquesta part considera que hi ha una evident connexió entre els fets que s'investiguen en les dues causes, a banda que en aquesta el Sr. Pallardó és simplement un testimoni i en l'altra està processat i té dret a no declarar-se culpable.

Sobre aquesta qüestió, considera, per tant, que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a un procés degut.

- Sobre la incorporació de diversa documentació que vulneraria els drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i al secret professional dels recurrents, la BPA vol aclarir que va ser ella mateixa que va efectuar les declaracions de sospita davant la UIFAND i que va aportar la documentació,

posteriorment integrada pel Ministeri Fiscal.

Altra cosa és determinar si quan el Tribunal de Corts va acordar la seva incorporació, aquest va efectuar la valoració de proporcionalitat justificativa d'aquesta incorporació.

Pel que fa a aquesta qüestió, la BPA deixa a criteri del Tribunal Constitucional l'estimació o no d'aquesta vulneració.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per presentat el seu escrit d'al·legacions i, deixa al seu recte criteri la determinació de la procedència d'aquest recurs d'empara.

**2.8. Argumentació de la representació processal dels Srs. Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá i Ignacio Cardiel Lavilla; de la representació processal de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez i dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep A. i Josep L. Rivero Carrizo; i, de la representació processal de la Sra. Joana Reolid Castillo i dels Srs. Francisco Javier Filoso Fernández, Francesc Xavier Domingo Roigè i Francesc Martínez Bort**

- Aquestes parts comparteixen totalment les al·legacions i els arguments continguts en aquest recurs d'empara i s'hi adhereixen.

- Per aquest motiu, demanen al Tribunal Constitucional que estimi el recurs d'empara esmentat.

**2.9. Argumentació de les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Josep Elfa Farré i Jaume Sansa Matamoros, i, de la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en defensa i representació pròpies**

- Aquestes parts manifesten que se solidaritzen amb aquest recurs d'empara.

- Tanmateix, consideren que l'afer BPA va ser provocat de manera indeguda i mancada de fonament per la nota del FinCEN, la qual va dur a la destrucció indeguda del *Banco de Madrid* i a la intervenció de la BPA i a la seva liquidació de forma injustificada.

- Al·leguen que es pretén buscar una justificació d'aquesta manera de procedir mitjançant altres afers penals, en particular, per la conducta de la màfia xinesa, en què actualment només se li imputen delictes fiscals.

- També vinculen la nota del FinCEN esmentada amb l'actuació il·lícita de les autoritats espanyoles i les seves coaccions als propietaris i directius de la BPA. Segons el seu parer, el desglossament de les actuacions per coaccions guarda una relació directa.

- Consideren que a través de la causa BPA s'havia d'investigar si l'entitat bancària tenia una estructura per blanquejar diners que provenien de l'activitat d'aquesta màfia a Espanya, però la causa hauria de seguir-se contra el Sr. Pallardó, l'intermediari i presumptament l'autor del blanqueig. No obstant això, en lloc d'acumular la causa BPA a aquesta causa, una batlle diferent va obrir la causa BPA per tal de fer declarar el Sr. Pallardó com a testimoni de càrrec, al·legant que a aquest darrer no se l'investigava per blanquejar els diners dels xinesos, sinó únicament per blanquejar els beneficis que aquesta activitat li havia generat.

- Segons el seu parer, la maniobra és contradictòria i comporta la manca de competència de la segona batlle per entendre d'un delicte que ja estava sent investigat per una altra batlle.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que tingui per realitzades les seves al·legacions en aquest procediment.

**3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional**

3.1. El Tribunal Constitucional no és una tercera instància ni un tribunal de cassació.

3.2. Així mateix, com a qüestió prèvia, s'ha de posar en relleu que, als efectes de la interpretació d'un incident de nul·litat fonamentat en l'article 18 *quater*, la resolució de les qüestions processals prèvies i/o de caire processal en l'aute del Tribunal de Corts del 22 de juny del 2020, s'han de considerar definitives.

En aquest sentit, en el nostre aute del 18 d'octubre del 2019, recaigut en la causa 2019-66-RE, el Tribunal Constitucional ja va afirmar que "*quan la resolució que es dicti pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia, encara que no sigui sentència, pugui merèixer la consideració de definitiva des del punt de vista del fons o processal, la conclusió, segons l'article 18 quater d'aquesta Llei i l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional haurà de ser l'admissió si concorren els demés requisits formals per a la presentació del recurs*".

3.3. Pel que fa a la vulneració dels drets continguts a l'article 10 de la Constitució, derivada de la desestimació de les qüestions prèvies dels recurrents per part del Tribunal de Corts i derivada de la desestimació de la nul·litat de la nota del FinCEN, aquest Tribunal Constitucional ha d'examinar si aquestes desestimacions han estat fonamentades en Dret i si poden ser sospitoses de ser il·lògiques o arbitràries.

Efectivament, els recurrents reiteren en empara els mateixos arguments que van presentar davant la jurisdicció ordinària.

Tanmateix, tant sobre la naturalesa del document impugnat, com sobre la seva integració en el procediment, els tribunals ordinaris exposen de manera clara que la nota del FinCEN no és un acte processal, sinó una informació facilitada pel Departament del Tresor dels Estats Units en el marc de les seves funcions de control, de prevenció i d'informació. Si bé els recurrents no estan d'acord amb l'argumentació donada per la jurisdicció ordinària, les seves resolucions estan en relació amb aquesta qüestió fonamentades en Dret i no poden ser considerades il·lògiques o arbitràries.

El mateix succeeix amb la pretesa vinculació, desestimada per la jurisdicció ordinària, entre aquest document i les coaccions denunciades per un dels propietaris majoritaris de l'antiga BPA.

Per tant, la nota del FinCEN va ser tinguda en compte en el marc de la instrucció i en el conjunt del procediment seguit contra els processats, sense vulnerar cap dels drets garantits per l'article 10 de la Constitució.

3.4. Pel que fa a l'al·legació relativa a la manca de competència de la batlle instructora, una vegada més els recurrents reiteren els arguments anteriorment exposats davant la jurisdicció ordinària, la

qual va examinar en diverses ocasions aquesta qüestió i va decidir de manera argumentada i lògica i desproveïda de qualsevol arbitrarietat que la "*causa Pallardó*" tenia per objecte uns fets diferents i que, per tant, l'incident de nul·litat plantejat també havia de ser desestimat respecte d'aquesta qüestió concreta.

Per tant, tot i que aquesta qüestió continua sent al·legada pels recurrents, aquesta ja va ser resolta per la jurisdicció ordinària competent sense vulnerar tampoc cap dels drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.5. Pel que fa a la vulneració dels drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i al secret professional dels recurrents, reconeguts als articles 14, 15 i 12 de la Constitució, respectivament, cal constatar que els acords internacionals signats en el marc del Consell d'Europa i en el de les Nacions Unides estan incorporats dins l'ordenament jurídic andorrà amb un rang superior a la llei i constitueixen per aquest motiu el marc legal preexistent que permet a la jurisdicció ordinària fonamentar en Dret les decisions judicials actualment impugnades, les quals, a més, respecten l'equilibri entre la necessitat de la investigació i la proporcionalitat de la mesura adoptada. Per tant, atès que aquestes decisions estan desproveïdes d'arbitrarietat o de qualsevol manca de lògica, aquestes no han vulnerat els drets anteriorment esmentats.

Altrament, l'obligació de les entitats bancàries en matèria de lluita contra el blanqueig de capital, el terrorisme o el finançament del terrorisme i l'acord exprés i irrevocable dels seus treballadors per a l'enregistrament de les seves converses telefòniques i electròniques, estipulat en els contractes de treball de la BPA, duen a l'absència de qualsevol vulneració d'aquests drets a causa de la transmissió d'aquestes conversacions per part de la BPA.

3.6. Cal concloure, doncs, que les resolucions impugnades pels recurrents no han vulnerat cap dels drets fonamentals al·legats.

3.7. Aquest recurs d'empara ha de ser desestimat i, d'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, és procedent imposar a la part recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs d'empara.

**Decisió:**

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

**Ha decidit:**

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal dels Srs. Santiago De Rosselló Piera, Juan Cejudo Peña i Anna Maria Bermejo Camps contra els autes del 22 de juny del 2020 i del 10 de setembre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 7 de gener del 2021, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. D'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, imposar a la part

recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs d'empara.

3. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal dels recurrents, a la representació processal dels Srs. Sergi Fernàndez Genés, Amaya De Santiago Bullich i Antoni Calvente Gutiérrez, al Govern, a la representació processal de la societat Banca Privada d'Andorra, SAU, a la representació processal dels Srs. Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá i Ignacio Cardiel Lavilla, a la representació processal de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez i dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep A. i Josep L. Rivero Carrizo, a la representació processal de la Sra. Joana Reolid Castillo i dels Srs. Francisco Javier Filoso Fernández, Francesc Xavier Domingo Roigè i Francesc Miquel Martínez Bort, a les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Josep Elfa Farré i Jaume Sansa Matamoros i a la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en la seva defensa, i, a la representació processal del Sr. Esteve García García, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 19 d'abril del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat